

INTERIOR SPACE / TEMPORARY DESIGN

RO Spațiul interior / Amenajări temporare HU Belső tér / Ideiglenes design SRB Unutrašnji prostor / Privremeni dizajn

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

RO Autor(i)/Reprezentanți echipă SZ Szászok/A csapat képviselői AA Autor/i Predstavnici tima

Grbić Milena

CONSTRUCTION COMPLETION DATE

RO Data finalizare construcție AZ építkezés befejezésének dátuma AA Datum završetka izgradnje

December 2022

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS

RO Co-autori/membrii echipei AA Társ szerzők/csapattagok AA Kautozor/i članovi tima

Milijan Vezmar

CLIENT

RO Client Ugyfél AA Klijent

City Museum Subotica

PROJECT TITLE

RO Títul proiectului în Engleză AA Projekt címe AA Naslov projekta

ANAMNESIS

PHOTO CREDITS

RO Credite foto AA Fényképek hitelei AA Foto krediti

Milena Grbić, Milijan Vezmar

PROJECT LOCATION

RO Locația proiectului AA Projekt helyszíne AA Lokacija projekta

Subotica, Serbia

BUDGET IN EUROS

RO Buget în euro AA Ötségtétele euróban AA Budžet u evrima

25000 euro

USABLE AREA

RO Suprafață utilă AA Hasznosítható terület AA Korisna površina

80sqm

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

RO Descrierea proiectului în limba maternă AA Projekt leírása a pályázó anyanyelvén AA Opis projekta na maternem jeziku

Fizički kontekst projekta određen je sa dva značajna prostorna uslova – trebalo je da nastane u definisanom i već adaptiranom potkrovlju bez izvora prirodnog svetla, složene krovne konstrukcije, pretežno vidljive u prostoru, koja određuje gabarit korisnog prostora od oko 80m2 sa visinom adekvatnom za objekat javne namene i četiri različita prostorna odsečaka promenljivih visina od 150-170cm koji čine ukupnu površinu od oko 35m2 i koje je trebalo iskoristiti. Zadata geometrija, shvaćena kao početni zapis procesa projektovanja – dvostruki sloj koji se nalazi u trećem (iz ovog prostora nevidljivog sloja) a to je fasada ovog istorijski značajnog objekta, nagovestila je razmišljanje da arhitektonski izraz treba da se smesti između zadate scene i budućeg scenarija, tj. arhitekture i arheologije spojene fantazmagorijom kao povezujućom metodološkom crticom. Time je izložba postala studija između stvarne strukture i arhitektonske teorije. Osnovna projektantska namera je bila, da izlaganje pomogne u

komuniciranju da su artefakti realni predmeti koji su nekada bili čista svakodnevnica i da se omogućiti njihov doživljaj u njihovom socijalnom, ekonomskom i istorijskom okruženju. Za ovakav kognitivni put i sam prostor je trebalo da oštane konceptualan, izlagački elementi iluzionistički i nestabilni kako bi podržali izložbu kao mesto izbora u tumačenju da opredeljenje za jedno, a ne za nešto drugo, može da utiče na promenu nivoa mišljenja od samog materijalnog do imaginarnog, omogućavajući višestruka iščitavanja, doživljaje, intonaciju i sugestivnost ličnog i neposrednog u malom prostoru, ali prepunom značenja. Jedini stabilni prostorni element je žičana mreža sa motivima fasade objekta (fasada nije saglediva iz ovog prostora, o njoj postoji samo ideja) koja pročišćava geometriju prostora i opominje upravo na tu očiglednu nevidljivost da svi narativi prošlosti nastupaju iz prostora stvarnosti u kojoj se posetilac nalazi.

PROJECT DESCRIPTION IN ENGLISH

RO Descrierea proiectului în engleză AA Projekt leírása angol nyelven AA Opis projekta na engleskom

The physical context of the project was determined by two significant spatial conditions: it was to be created in a defined and already adapted attic without a source of natural light, with a complex roof structure mostly visible in the space. This structure determined the size of the usable space to be about 80m², with a height adequate for a public-purpose building. Additionally, there were four different spatial sections of variable heights between 150-170 cm, making up a total area of about 35m², which needed to be utilized. The given geometry, understood as the initial record of the design process—the double layer located in the third (from this space, the invisible layer), which is the facade of this historically significant object—suggested that the architectural expression should be placed between the given scene and the future scenario. In other words, architecture and archeology were joined by phantasmagoria as a connecting methodological line. This approach made the exhibition a study between real structure and architectural theory. The main design intention was for the exhibition to

communicate that the artifacts are real objects that were once part of everyday life and to enable their experience within their social, economic, and historical environments. For this kind of cognitive path, the space itself needed to remain conceptual, with the exhibition elements being illusionistic and unstable. This would support the exhibition as a place of choice in interpretation, where commitment to one perspective over another can influence the change in the level of thinking from the material to the imaginary. This would allow for multiple readings, experiences, intonations, and suggestiveness of the personal and immediate in a small, but meaningful, space. The only stable spatial element is a wire mesh with motifs of the building's facade (the facade is not visible from this space; there is only an idea of it). This purifies the geometry of the space and serves as a reminder of the obvious invisibility, from which all narratives of the past emerge in the reality where the visitor is present.